

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7811/2025
18.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милољуб Јовичић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., ради вршења родитељског права, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 553/24 од 13.02.2025. године, у седници одржаној 18.06.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 553/24 од 13.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П2 57/23 од 04.04.2024. године, ставом првим изреке, разведен је брак закључен дана 18.11.2021. године у Општини ..., уписан у МК венчаних која се води за матично подручје ..., под текућим бројем .. за 2021. годину између тужиоца рођеног ...1966. године у ... од оца ВВ и мајке ГГ и тужене рођене ...2002. године у ..., од оца ДД и мајке ЂЂ. Ставом другим изреке, мал. ЕЕ рођен ...2022. године у ..., поверен је мајци на самостално вршење родитељског права. Ставом трећим изреке, пребивалиште мал. детета биће исто као и пребивалиште мајке. Ставом четвртим изреке, начин одржавања личних односа мал. ЕЕ са оцем одвијаће се према договору родитеља. Ставом петим изреке, обавезан је тужилац да на име свог доприноса за издржавање мал. ЕЕ плаћа месечно 19.000,00 динара сваког 01.-05.-ог у месецу за текући месец, почев од 08.06.2023. године, као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски услови на текући рачун мајке. Ставом шестим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Допунском пресудом Основног суда у Ивањици П2 57/2023 од 03.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је захтев тужене којим је тражила да се обавезе тужилац да доприноси издржавању мал. ЕЕ преко досуђеног износа од 19.000,00 динара, а до траженог износа од 25.000,00 динара месечно, и то за разлику од 6.000,00 динара, почев од 02.01.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене у делу којим је тражила да се обавезе тужени да допринос за издржавање мал. детета плаћа почев од 02.01.2023. године до 08.06.2023. године, као дана подношења тужбе.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 553/24 од 13.02.2025. године, одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда је потврђена у ставу петом и шестом изреке, као и допунска пресуда истог суда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законских разлога.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20 и 10/23 – др. закон) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле брак 18.11.2021. године, у коме је рођен мал. ЕЕ ...2022. године. Супружници не живе заједно због поремећених међусобних односа од 02.01.2023. године, мал.дете живи са мајком, а тужилац га виђа у договору са мајком. Према налазу и мишљењу надлежног органа старатељства у најбољем интересу мал. детета и да се повери мајци на самостално вршење родитељског права, уз редовно виђање са оцем и то по принципу договора, као и до сада са чиме су се родитељи сагласили, јер дете живи са мајком, која о њему доминантно води бригу, али је и отац укључен и остварује редовне контакте са мал. дететом. Тужилац је запослен, остварује просечну месечну зараду од 130.867,66 динара, не поседује непокретну имовину, живи у стану у власништву мајке, не издржава друга лица и кредитно је задужен, а од престанка фактичке заједнице живота је учествовао у издржавању детета. Тужена је запослена, остварује просечну месечну зараду од 86.594,42 динара, живи у изнајмљеном стану са мал. дететом, не поседује некретнине у власништву, није кредитно задужена и нема обавезу издржавања других лица. Малолетни ЕЕ је дете уредног раста и развоја, иде у вртић и његове месечне потребе појединачно наведене у образложењу нижестепених одлука су око 35.000,00 динара. Мал.дете проводи два до три дана седмично код оца, који учествује у његовом издржавању од престанка фактичке заједнице живота са туженом.

Врховни суд налази да је побијаном одлуком правилно примењено материјално право када је одлучено о висини доприноса за издржавање малолетног детета од стране тужиоца, као родитеља коме дете није поверено.

Према члану 73. Породичног закона родитељи имају право и дужност да издржавају дете под условима одређеним овим законом, а по члану 154. став 1. тог закона малолетно дете има право на издржавање од родитеља.

Критеријуми за одређивање издржавања прописани су чланом 160. Породичног закона, према коме се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1.). Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2.), а могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицања зараде, његове имовине, његових личних потреба,

обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3.).

Супротно ревизијским наводима, а полазећи од наведених одредаба материјалног права и правилно утврђених могућности тужиоца, као дужника издржавања и потреба малолетног детета као повериоца издржавања, применом критеријума за одређивање издржавања садржаних у члану 160. Породичног закона, и руководећи се његовим најбољим интересом сагласно члановима 6. и 266. ПЗ, правилно су нижестепени судови оценили да је тужени у могућности да на име доприноса за издржавање мал. детета плаћа 19.000,00 месечно од својих редовних примања, с обзиром на његове могућности да стиче зараду и стандард којим живи, водећи рачуна о минималној суми за издржавање која је важила у време пресуђења. Овим износом обезбеђује се задовољење услова за правилан и потпуни развој мал.детета у складу са његовим утврђеним потребама, а при томе се не угрожава егзистенција тужиоца као дужника издржавања, док ће преостала средства за издржавање мал. ЕЕ обезбеђивати законска заступница која се свакодневно брине о њему, како потребним новчаним износом, тако и доприносом у виду рада и старања које и иначе свакодневно улаже у негу и подизање мал. детета. Наводи ревизије тужиоца којима се указује да је одређени новчани износ превисоко одмерен, односно да не одговара укупним потребама, као ни осталим околностима које се пре свега тичу могућности тужиоца као дужника издржавања, су неосновани.

Неосновано се ревизијом указује да је погрешном применом материјалног права суд у побијаној пресуди одлучио о обавези издржавања мал.детета почев од подношења тужбе па убудуће. И по оцени ревизијског суда, правилан је закључак нижестепених судова да обавеза тужиоца да доприноси издржавању малолетног детета тече од дана подношења тужбе. Наиме, из утврђеног чињеничног стања произлази да је тужилац поднео тужбу за развод брака 08.06.2023. године наводећи да заједничко малолетно дете живи са мајком након прекида заједнице живота, са предлогом да надлежни орган старатељства да мишљење о вршењу родитељског права и начину одржавања личних односа малолетног детета са другим родитељем, а тужена је на рочишту за главну расправу одржаном дана 25.01.2024. године поставила захтев за издржавање од престанка заједнице живота. Нижестепени судови су сагласно одредби члана 226. и члана 272. став 2. Породичног закона уз одлуку о разводу брака, одлучили о вршењу родитељског права поверајући заједничко дете мајци – туженој, као и о висини доприноса за издржавање од стране тужиоца као другог родитеља коме дете није поверено почев од поношења тужбе. Врховни суд налази да је таква одлука у складу са одредбом члана 226. Породичног закона којом је предвиђена дужност суда да у брачном спору одлучи о вршењу родитељског права. Одредбама овог закона које се односе на издржавање, а прецизирано је у члану 73. ПЗ као право и дужност родитеља, суд је дужан да независно од тога када је и да ли је у брачном спору поднет захтев за издржавање, пресудом којом разводи брак странака поред осталог одлучи о обавези другог родитеља коме дете није поверено да доприноси издржавању малолетног детета (адхезиони поступак издржавања мал.детета). Наводи ревизије да је тужилац доприносио издржавању мал.детета нису од утицаја на висину издржавања већ евентуално могу бити од значаја у извршном поступку.

Остали ревизијски наводи тужиоца представљају понављање навода изнетих у жалби које је другостепени суд правилно ценио и за своју одлуку дао довољне и јасне разлоге које прихвата и овај суд.

На основу изнетог применом чланова 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**